

Παιδί μου... Αδελφέ μου!

✘ Το ότι η Βίβλος είναι ένα «θεόπνευστο» και «ιερό» βιβλίο, είναι «αδιαμφισβήτητο» και περί τούτου δεν χωρεί αμφιβολία...

Βεβαίως, υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις, όπου οι υπερβολικές δόσεις «θεοπνευστίας» δημιουργούν κωμικές καταστάσεις, που αυθορμήτως φέρνουν το μειδίαμα στα χείλη τού ευσεβούς αναγνώστη.

Μία από αυτές τις περιπτώσεις, συναντούμε στο «ιστορικό» βιβλίο τής Παλαιάς Διαθήκης, «Βασιλέων Α'» (ή «Βασιλέων Γ'» στους Ο'), όπου γίνεται αναφορά σε έναν από τούς βασιλιάδες τού Ιούδα, τον Αβιάμ.

Η αναφορά ξεκινά ως εξής:

«Και ο Αβιάμ βασίλευσε επάνω στον Ιούδα, κατά τον 18ο χρόνο της βασιλείας τού Ιεροβοάμ, γιου τού Ναβάτ. Τρία χρόνια βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα τής μητέρας του ήταν Μααχά, θυγατέρα τού Αβεσσαλώμ».

(Βασιλέων Α', 15: 1-2)

Ως εδώ δεν υπάρχει κάτι το αξιοπρόσεκτο. Κρατήστε μόνο στο μυαλό σας, το υπογραμμισμένο κείμενο, γιατί αυτό είναι που μάς ενδιαφέρει στην συνέχεια...

Αφού μεσολαβούν λίγες γραμμές στο κείμενο (για την ακρίβεια, έξι), πληροφορούμαστε τον θάνατο τού Αβιάμ και την ανάληψη τής βασιλείας, από τον γιο του, Ασά. Δώστε ιδιαίτερη προσοχή στο υπογραμμισμένο κείμενο:

«Και ο Αβιάμ κοιμήθηκε μαζί με τούς πατέρες του, και τον έθαψαν στην πόλη τού Δαβίδ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ασά, ο γιος του. Και ο Ασά βασίλευσε επάνω στον Ιούδα, κατά τον 20ό χρόνο τού Ιεροβοάμ, βασιλιά τού Ισραήλ. Και βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ 41 χρόνια. Και το όνομα τής μητέρας του ήταν Μααχά, θυγατέρα τού Αβεσσαλώμ».

(Βασιλέων Α', 15: 8-10)

Ω Θεέ μου! Τί βλέπουμε εδώ; Πατέρας και γιος, έχουν την ίδια μάνα! Είναι δηλαδή και αδέρφια!

Κι ερχόμαστε τώρα στην θέση τών απολογητών: Πώς θα δικαιολογήσουμε στο χριστεπώνυμο πλήρωμα ετούτη την «θεόπνευστη» κεραμίδα;

Να πούμε πως έγινε λάθος; Μα αφού η Βίβλος είναι «θεόπνευστη» και το παραμικρό λάθος δεν δικαιολογείται. Είναι **α ν ε π ί τ ρ ε π τ ο**.

Να πούμε ότι αυτό δεν είναι αδύνατον; Ναι, δεν είναι αδύνατον... Θα μπορούσε να ισχύει αν ο Αβιάμ τεκνοποιούσε με την...μάννα του! Μα δεν υπάρχει τέτοια αναφορά στο κείμενο... Κι έπειτα, ακόμη κι αν ίσχυε η περίπτωση αιμομιξίας, πόσο πιο «θεόπνευστη» και ηθική θα φαινόταν αν την βάζαμε στην ίδια ζυγαριά με το ανεπίτρεπτο «θεόπνευστο» λάθος;

Δύσκολες εποχές για απολογητές...